

Bezefšeho: Libo-li křest?

Napsal uživatel Džexna
Pondělí, 27 Zář 2004 04:00

Když se narodí človíček, radují se rodičové (tatíček se zpravidla namaže), babičky, dědečkové, veškeré příbuzenstvo, kamarádstvo a přátelstvo. Když se narodí cédéčko, a je-li prvorozené, jak se to nedávno přihodilo pražské skupině [Bezefšeho](#), radují se příbuzní, přátelé a kamarádi v počtu sedminásobném. Pak se nemůžete divit, že na křtinách kulatého miminka jménem **Libo-li**

(to není vietnamsky) praskal sál Žižkovského divadla ve švech. V neděli, 19. září roku tohoto. Sluší se, abych vám šťastné rodiče a jejich robátko představila.

Skupina Bezefšeho na sebe upozornila již krátce po svém vzniku na podzim roku 1998 účastí ve finále Porty v Plzni v roce 1999. Během své šestileté kariéry se vyvinula v osobitý vokální soubor s charakteristicky

Pravé křídlo skupiny Bezefšeho

foto: Vítek Školník Urban ©

barevným vícehlasým zpracováním černošských spirituálů, tradicionálů a písní vlastních. Prvního velkého úspěchu dosáhli Bezefšeho v loňském roce ziskem interpretační Porty na TP v Ústí nad Labem, letos jim po právu náleží obdobné ocenění z Porty v Jihlavě. O natočení cédéčka uvažovali již před třemi lety, ale personální změny a tvoření nového repertoáru "těhotenství" poněkud prodloužily. CD **Libo-li** spatřilo světlo světa v celé své kráse 30.6. letošního roku a první šťastlivci si jej pochovali na Zahradě. Na Radnici proběhl "malý křest", posluchačskou přízeň malému kmotřenci popřál Jiří Tichota ze Spirituál Kvintetu.

Pojďme k dítěti. Již při prvním pohledu na booklet, kde se na titulce široce usmívá kuchař černouš, stříhající pěkně černě vypečené vinily do správného tvaru, a na zadní straně čtete Libo-li, nabídku hudebních lahůdek z jídelního lístku, již tušíte, že o vtip vně i uvnitř cédéčka nebudete mít nouzi. Skládačku rozevřete a na příjemně modrém podkladě najdete na každé straně kompletně vybavené texty psané staříčkou "šrajbmašinou", jimiž vás provázejí kostýmované figury s hlavičkami členů kapely. Přečtete si, kdo CD vydal, kdo hostoval a spoustu dalších informací, týkajících se porodu. Já si jen dovolím ocitovat velmi upřímné kapelní poděkování: "*Děkujeme.*" (Konec citátu.)

Grafický návrh bookletu vytvořila Gabriela Zinková, myslím, že přesně v duchu Bezefšeho. A jeho jevištní prezentace se stala i nedílnou součástí křtin.

Bezefšeho: Libo-li krest?

Napsal uživatel Džexna
Pondělí, 27 Září 2004 04:00

Mluvila-li jsem o vtipu uvnitř cédéčka, mínila jsem tím vtip, libo-li nápad, při výběru skladeb, při jejich řazení, vtip aranžérský a interpretační, převážně v úpravách kapelníka **Michala Miklána** i celé kapely Bezefšeho. (Zde vidím podobnost s vařením. Z kvalitních surovin umí ukuchtit jídlo každý kuchař, ale jen mistři vykouzlí pokrm libých chutí a vůní vzájemně se doplňujících, netříštících se, aniž by použili drahých ingrediencí a pytle koření.) Na loňském narozeninovém koncertu se mi některé novinky zdály přearanžované, jakoby kapela chtěla ukázat všechny své pěvecké a instrumentální nápady najednou. Na desce to vůbec tak necítím. Zvykla jsem si, nebo kapela sáhla k úpravám? Nebo mi zvuková režie CD odkryla tajemství při prvním koncertním poslechu neobjevená?

Oceňuji, že Bezefšeho nepodlehli touze předvést co nejvíce skladeb ze svého repertoáru, jak to často na prvních CD slyšíme. Vybírali pečlivě, i když je zpočátku mrzelo, že některé z nich se na jídelníček patnáctky hudebních lahůdek neprobojovaly. Mým úkolem není psát recenzi alba, toho se jistě ujme ještě některý z mých kolegů. Jen si neodpustím zdůraznit, že již od prvního

Peetrs pomáhá Radce Geigerové a její mamince otevřít šampus

foto: Vítek Školník Urban ©

poslechu mě nadchlo zvukové balení nosiče, dokonalý záznam barevné škály vícehlasů střídavě podtržených doprovodnými nástroji včele se zpěvačkou **Radkou Geigerovou**, jejíž možná nepříliš velký, ale jako "voda živá" průzračný hlas většinou skladeb dominuje.

Uspořádat množství dojmů ze slavnostního "křestu", správně křtu (Miklánu, Miklánu! :-), který Bezefšeho obdařili jak jinak, než vtipem, nebylo snadné. Bezmála tříhodinový maratón včetně přestávek byl nabitý muzikou, bohatý na hosty i nebyvalý počet kmotrů. Na scéně pod zavěšenými vinily zaznělo mnoho pochvalných slov, gratulací a přání, ale především spousta skvěle odvedené muziky, asi pětadvacet písní v podání dynamického, vyspělého, suverénního sdružení sympatických mladých lidí.

Shodou okolností závěrečnou skladbu CD *Jen mě to nechte říct* zapěli Bezefšeho na úvod první třetiny programu a dvorní zvukař Druhé trávy Jirka Mašek ji nechal naplno rozeznít. A pak se vyřítla lokálka ve Velkém
rozvodu
bluesový Marušákův

Bezefšeho: Libo-li krest?

Napsal uživatel Džexna
Pondělí, 27 Září 2004 04:00

Ostrý stín

s bicími hostujícího neopunkového bubeníka Radima a s Honzou Maxiánem za klavírem (a později i hammondkami.) "Stará cikánka" Radka Geigerová swingově zanaříkala

Lež a klam

a společně s mladou paní Hankou Jansovou-Gašpaříkovou i nadějnou hitovku

Běda

běda

bývalého člena Zbyňka Lály na bulharský lidový text. Bědovaly česky. Hezky. V dalších Lálových skladbách, spirituálech

Ostnatej drát

vynikl pedálový bas Johna Sedláčka, v

Žízni

jsme slyšeli snad všechny hudební nástroje, které si muzikanti přinesli z domova. Dvě kytary, kontrabas, velká a malá bicí souprava, el. varhany, klavír (ten byl místní), flétny, klarinet, chřestidla, dřívka. Hutný doprovod se přesně podřídil hlasům plnokrevného zpěvu a skladba sklídila obrovský aplaus. "

To bylo přearanžované

," rýpl si s úsměvem tanečník-kontrabasista Mňuk, aniž by se chtěl někoho z přítomných hostů dotknout. Nedotkl se.:-) Další známý kousek acapellový

Dál se koulí

se na CD nedostal, nové čerstvé skladby zněly velmi nadějně.

Křestní obřad zahájil první host, šéf vydavatelství RosaMusic pan Libor Mathauser, bývalý šéfdirigent ČF. Pochválil studiovou práci Bezefšeho a popřál CD šťastnou cestu ke stovkám, možná tisícům srdcí posluchačů. Přidal se Michal Uhlíř (mastering) i tvůrci bookletu Gábina Zinková a Marcel Coufal. V začátku článku jsem psala o narození miminka Libo-li proto, že si za kmotry Bezefšeho symbolicky zvolili své opravdové maminky - Miklánkovou, Gašpaříkovou, Mňukovou, Geigerovou, Belešovou, Sedláčkovou a jednu manželku-maminku Marušákovou. Šťastné kmotry popřály céděčku nejen úspěch, ale i hodně bratříčků. Všichni společně bouchli sedm šampusů a připili na jeho dlouhý život.

Živý booklet CD Libo-li

foto: Vítek Školník Urban ©

(Jen Mňuk ne, protože řídil.) Do sálu poslali pytel brček a rychlé špunty nechali kolovat. Muzikanti se opět chopili nástrojů a ještě nám naservírovali *Libo-li* titulní píseň céděčka, další svižnou hitovku s dřevním zvukem hammondek.

Bezefšeho: Libo-li krest?

Napsal uživatel Džexna
Pondělí, 27 Září 2004 04:00

Po přestávce nabídl Jirka Mašek zvukový záznam toho, co se na cédéčko (raději) nevešlo, sem tam přehlušené ohleduplným písknutím, šetřícím citlivé ušlechtilé povahy. Všeobecné veselí vzbudilo reálné oživení namalovaných figurek z bookletu: kuchař Maxián, cestovatel Marušák, zamilovaná Geigerová, sluníčko Jansová-Gašpaříková, Miklánek s včelkami kol hlavy, Mňuk v kabrioletu a švihák v kvádru Sedláček. Majitelé CD (průzkum: o přestávce se prodalo 55 kusů) se už těšili na posledního v pořadí, Beleše, který je nezklamal a skutečně oděn pouze fíkovým listem přísunem krok přehlídku vygradoval. Milé figurky zahrály hrdinovi dívčích srdcí oddanou píseň o přátelství, Beleš, cloněn kytarou, odhodil svůj svršek (spodek?) fanynkám a krok sun krok mizel do portálu zpět k šatstvu vymyšlenému vyspělou civilizací. Zatím Marušák přečetl zápis z kroniky Bezefšeho o svatbě Hanky Gašpaříkové a kapela znovu přišla potěšit muzikou.

Ved' mě dál jen dál

s hustilkami, na třetí pokus zarachotil z ráje

Už vůz

, končící příjemným dixielandem, Miklánekovu komorní

Kapek pár

či Lálovu

Lichou

procítěně zazpívala dámská část souboru. V pěti přídavcích došlo i na CD otevírající

Vodunu

, tanečně-rapersko-acapellovou

Skořápku

a rocková kapela Bezefšeho potěšila pamětníky bigbítem

Komár

. Na úplný závěr splnila přání diváků a oprášila už dlouho neuvedenou taneční

Plážovku

(Volare, cantare).

Asi znáte ten pocit, když odcházíte z koncertu s lítostí, že končí. *Děkuji, bylo to krásné, děkuji* platilo i na křtinách. Kapela Bezefšeho připravila divákům - hostům podívanou plnou legrace, pohody a především dobré muziky. Ač teprve šestiletá, dospěla ve špičkový vokálně instrumentální soubor, krůček po krůčku, nenápadně, trpělivě a bez podbízivosti. Naše folková scéna je zase bohatší. Nevěříte? Přesvědčte se. Libo-li?